

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 17Csr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116888063
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrícia Lučanská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7116888063.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I samosudkyňou JUDr. Patríciou Miskolczyovou v právnej veci žalobcu: D. P., M.. XX.X.XXXX, Q. C. M.. X, B., zastúpeného JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, so sídlom Urbánkova 6, Košice, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO:35792752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina IČO: 45745757 P.S.. D.-U.-XXX/XX-C. S. R. XX.XX.XXXX.

Žalovaný je p o v i n ť nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, vo výške 298,32. eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 11.12.2016 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, so sídlom Framborská 3605, 0 01 Žilina, IČO: 457 457 57, sp. zn. D.-U.-XXX/XX-C., S. R. XX.XX.XXXX. Taktiež žiadal priznať náhradu trov konania vo výške 149,16 eur.

Žalobu odôvodnil tým, že predmetom žaloby je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina, zriadený záujmovým združením právnických osôb Združenie zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, záujmové združenie právnických osôb, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina, IČO: 457 457 57, zapísané do registra záujmových združení právnických osôb vedenom na Okresnom súde Žilina pod č.: OVVS/ZZ PO-5/15, zo dňa 30.12.2015. Predmetom rozhodcovského konania bola Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá dňa 31.3.2011 a Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzavretá dňa 31.3.2011. Od 1.1.2015 bol prijatý nový zákon č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v § 73 ods. 1, 3 (prechodné ustanovenia) stanovil, že ak nie je ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované. Rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. Žalobca ako spotrebiteľ si nevyjednal osobitne rozhodcu. Rozhodcovská zmluva bola už vopred naformulovaná. Jedná sa o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Miesto rozhodcovského konania si jednako jednostranne stanovil dodávateľ. Rozhodcovská zmluva je neprijateľná aj z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, tak sa mu už musí spotrebiteľ nezvratne podrobiť a tak riešiť svoj spor pred rozhodcom, ktorý je pre spotrebiteľa nepredvídateľný

a má vážne pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti rozhodcovského procesu. Taktiež pravidlá rozhodcovského konania sú nedostatočne transparentné pre priemerný subjekt práva. Spotrebiteľská vec je subjektívne ako aj objektívne nearbitrábilná a túto skutočnosť dodávateľ v spotrebiteľskej zmluve dostatočne nezohľadnil. Nekalosť rozhodcovskej zmluvy vyplýva najmä zo skutočnosti, že rozhodcovská zmluva nebola dojednaná individuálne, ďalej z veľkej vzdialenosti rozhodcovského súdu a z nutnosti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak skôr začne konanie pred rozhodcom, čo sa fakticky za netransparentných podmienok stalo. Po zrušení rozsudku by sa žalobca na návrh mohol podrobiť podľa § 45 zákona č. 335/2014 Z.z. Zákona o rozhodcovskom konaní, konaniu o pôvodnej žalobe. V prípade konania pred súdom by mal spotrebiteľ možnosť vybrať si súd v mieste svojho bydliska. Žalovaný ako veriteľ je pri predložení návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy povinný poučiť spotrebiteľa o dôsledkoch uzavretia navrhovanej rozhodcovskej zmluvy na riešenie ich vzájomných sporov z obchodov. Uvedené ustanovenie vyžaduje individuálne vyjednanie rozhodcovského konania zo strany spotrebiteľa, a to po poučení o dôsledkoch jeho rozhodnutia. Dodávateľ tak musí postupovať spôsobom preukázateľným. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora (ES) Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 až C-244/98 a rozsudok ESD Mostaza Claro. Žalobcoví žalovaný s odbornou starostlivosťou nevysvetlil dôsledky rozhodcovskej doložky, bol to diktát žalovaného. Nebolo na výber, iba prijať zmluvné podmienky, vrátane uzavretia rozhodcovskej zmluvy. Štáty sa majú postarať o to, aby spotrebiteľa nekalé podmienky nezaväzovali (čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Ak je rozhodcovská zmluva neprijateľná, ide o rovnaký stav ako keby rozhodcovská zmluva neexistovala. V tomto smere dával do pozornosti uznesenia NS SR 6 Cdo 1/2012, uznesenia IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a rozhodnutie NS SR - uznesenie zo dňa 13.03.2013 sp.zn. 6 Cdo 3/2013. Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz. Tiež poukázal na § 52 ods. 1, 2, 3, 4 § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k) r), 5, 6 Občianskeho zákonníka. V bode 3 Rozhodcovskej zmluvy sa uvádza: Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. V bode 5 Rozhodcovskej zmluvy si účastníci dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní. V Rozhodcovskej zmluve bolo stanovené, že spotrebiteľ má právo výberu formy riešenia sporu (rozhodcovské konanie - konanie pred všeobecným súdom), je to však práve veriteľ, kto iniciuje konanie proti dlžníkovi, preto je právo dlžníka obrátiť sa na miestne príslušný všeobecný súd len iluzórne a trvá len do času, kým nepodá veriteľ návrh na začatie rozhodcovského konania. V prípade, ak si veriteľ vynúti od spotrebiteľa prijatie rozhodcovskej doložky/zmluvy, nadobudne tak voči spotrebiteľovi neprimeranú výhodu v tom, že sám môže určiť, kto s konečnou platnosťou ich spor rozhodne (rozhodcovský súd v sídle veriteľa, ktorý má navyše logický ekonomický záujem na tom, aby rozhodoval takým spôsobom, aby mu veriteľ predkladal na rozhodovanie čo najviac sporov). V bode 6 Rozhodcovskej zmluvy mala každá zo zmluvných strán možnosť navrhnúť jednu osobu za rozhodcu na rozhodovanie ich prípadného sporu, k čomu im mal nimi zvolený rozhodcovský súd dať príslušný časový priestor, samotný Slovenský arbitrážny súd toto ujednanie odignoroval, zvolil postup, ktorým sám ustanovil rozhodcu pre rozhodcovské konanie. Týmto bola porušená zásada rovnosti účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v zmysle § 15 ods. 2 zákona 335/2014 Z.z. Rozhodcovská zmluva ako zmluva formulárová bola spotrebiteľovi predložená na predtlačenom formulári, ktorú prijal v rovnaký deň, ako samotnú zmluvu o úvere. Na uvedenom tlačive sa doplnili len údaje žalobcu, číslo a dátum uzatvorenia zmluvy. Rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným, na základe ktorej rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc, sa javí ako absolútne nevyvážená a preto neprijateľná. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Nakoľko tieto podmienky neboli splnené a spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ani obsah zmluvy o úvere, ani rozhodcovskej zmluvy, nemožno považovať rozhodcovskú zmluvu ako zmluvnú podmienku dojednanú individuálne.

Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy je, že spotrebiteľ v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Z dôvodu absolútnej neplatnosti rozhodcovskej zmluvy nemôže byť na podklade takejto Rozhodcovskej zmluvy vydaný rozhodcovský rozsudok.

Žalobca ako spotrebiteľ zároveň vzniesol námietku právomoci súdu v súlade s § 30 zákona č. 335/2014 Z.z.. Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, ktorý nepredložil žiaden dôkaz o tom, že je nástupníckym súdom súdov: a) Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava, IČO: 44 130 481, b) Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica. Vzhľadom k neplatnosti rozhodcovskej zmluvy Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava nemá právomoc vo veci konať.

Žalobca s žalovaným uzavrel úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Ide o formulárovú typovú spotrebiteľskú zmluvu - Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.5.2012. Na základe žiadosti žalobcovi bola schválená výška úveru /úverový limit/ 1 500 eur, počet splátok 42 s mesačnou splátkou 80,37 eur. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť predstavovala sumu 3 375,54 eur. Žalovaný žalobcovi reálne vyplatil sumu 1 284,25 eur. Žalobca ku dňu 29.4.2015 uhradil žalovanému sumu 2 589,30 eur. Žalobca ďalej uhradil žalovanému formou zrážok zo mzdy 8 splátok á 75,55 eur celkovo 604,40 eur (od 1.5.2015 do 31.12.2015). Žalobca doposiaľ uhradil žalovanému celkovo sumu 3 193,70 eur (2 589,30 eur + 604,40 eur). Žalovaný od sumy 1 500 eur odpočítal sumu 215,75 eur ako odplatu za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1. písm. a) Dohody o poskytnutí služby. Jedná sa o odmenu za možnosť odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu vo výške 112,08 eur. Popri úroku 70,01 %, tak ide o ďalšie plnenie v neprimeranej výške. Poplatok je absolútne neprimeraný k službe, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1a. Odklad splátok neznamená ich odpustenie a práve preto je cena tejto služby v rozsahu 14,38 % z výšky úveru neprijateľná. Neprijateľná by bola v takejto sadzbe aj z výšky odložených splátok a nieto ešte ako 14,38 % z výšky úveru. Žalovaný ako spotrebiteľ ešte ani nevyužil takúto službu a už ju zaplatil. Poplatok je neprijateľný nielen z dôvodu neprimeranosti ceny tejto služby (14,38 % za odklad splátok) ale aj z dôvodu, že sa platí bez ohľadu na poskytnutie tejto vedľajšej služby (služba žiadna - poplatok 215,75 eur). Žalovaný získava prospech skôr ako spotrebiteľ a pritom službu ani neposkytol. Už na prvý pohľad ide o zmluvu, ktorá bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi a neprijateľnú odplatu za úver. Tak vysoké úroky sú v rozpore s dobrými mravmi, čo konštatoval NS SR v rozsudku 5 Cdo 26/2011. V predmetnej zmluve bol dohodnutý úrok z úveru (70,01%), pričom úrokové miery (stanovené Národnou bankou Slovenska) podobného úveru v bankách pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov, v máji 2012 boli vo výške 12,88%. Z uvedeného je zrejmé, že úrok dohodnutý medzi účastníkmi bol viac ako päťkrát vyšší. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie NS SR sp.zn. 1 M Cdo 1/2009). Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. a medzi nimi pod písm. f) je uvedená dobrá trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a pod písm. k/ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom splatnosti spotrebiteľského úveru. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou podľa písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri písm. f/ citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy. V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. k/ citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedené nedostatky spôsobujú následok vyplývajúci z § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Žalovanému nevznikol nárok na zmluvnú pokutu 0,065% a úrok z omeškania vo výške 2,525% ročne podľa špecifikácie uvedenej v napádanom Rozhodcovskom rozsudku. Žalovaný si uplatňuje zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne s odkazom na čl. 14 bod 1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom

úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ktoré tvoria prílohu zmluvy. Žalobca poukázal na § 544 ods. 1, § 40 ods. 1 a 3 OZ. Dohoda o zmluvnej pokute musí mať písomnú formu, inak je neplatná s poukazom na § 40 ods. 1 OZ. Každá zmluva je totiž ukončená podpismi jej účastníkov, čo znamená, že účastník svojim podpisom potvrdzuje uzavretie dohody s tým obsahom, ktorý sa nachádza nad jeho podpisom. V tomto prípade sa však účastníci nedohodli na zmluvnej pokute, ustanovenia o zmluvnej pokute sú uvedené mimo zmluvy v čl. 14. bod 1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. Žalobca nepodpísal Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., preto nemožno z toho vyvodiť, že účastníci uzavreli písomnú dohodu o zmluvnej pokute. Žalovanému mal v súlade so Zmluvnými dojednaniaми Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ktoré sú písané oveľa menším písmom ako samotný text zmluvy, vzniknúť nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty spôsobom uvedeným v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., nie je ani individuálne dojednanou zmluvnou podmienkou, nakoľko Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. sú uvedené menším písmom ako text zmluvy. Spotrebiteľ sa môže domnievať, že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až taký dôležitý význam. Takáto inkorporačná doložka môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa. V súvislosti s neprijateľnými poplatkami a úžernou cenou úveru vzniklo bezdôvodné obohatenie žalobcu o sumu 1 909,45 eur (3 193,70 - 1 284,25 eur), ktoré musí vydať. Rozhodcovský rozsudok zaväzuje spotrebiteľa na plnenie, ktorého povahu považuje za objektívne nemožnú, právom nedovolenú a odporujúcu dobrým mravom.

Žalobca v konaní ďalej uviedol, že dôvodmi pre zrušenie rozhodcovského rozsudku je najmä neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá nebola spôsobilá založiť právomoc rozhodcovského súdu. Rozhodcovská zmluva je formulárovou zmluvou nachádzajúcou sa na samostatnej listine, podpísaná oboma zmluvnými stranami, pričom uvedenie rozhodcovskej zmluvy na samostatný papier malo za účel obchádzanie zákonnej úpravy ochrany spotrebiteľa a nie individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky. Predmetná rozhodcovská zmluva je síce tzv. nevýhradnou rozhodcovskou doložkou, ktorá dáva na výber medzi všeobecným a rozhodcovským súdom, možnosť voľby je však vždy na žalobcovi. Žalobcom je však takmer vždy veriteľ - dodávateľ. Takto formulovaná rozhodcovská doložka znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak veriteľ ešte predtým podal žalobu na rozhodcovskom súde. Rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je teda neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ustanovení o ochrane spotrebiteľa. V prípade, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy neplatná. Následkom je skutočnosť, že rozhodcovský súd vôbec nemal právomoc, vzhľadom na neplatnosť rozhodcovskej zmluvy rozhodovať daný spor. Tým je daný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní: spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

Žalobca s žalovaným uzavrel úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Ide o formulárovú typovú spotrebiteľskú zmluvu - Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8300047202 zo dňa 10.5.2012. Na základe žiadosti žalobcovi bola schválená výška úveru /úverový limit/ 1 410 eur, počet splátok 42 s mesačnou splátkou 75,55 eur. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť predstavovala sumu 3 173,10 eur. Žalovaný žalobcovi reálne vyplatil sumu 1 207,18 eur. Žalovaný od sumy 1 410 eur odpočítal sumu 202,82 eur ako odplatu za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1. písm. a) Dohody o poskytnutí služby. Jedná sa o odmenu za možnosť odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu vo výške 105,36 eur. Popri úroku 70,02 %, tak ide o ďalšie plnenie v neprimeranej výške. Poplatok je absolútne neprimeraný k službe, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1a. Odklad splátok neznamená ich odpustenie a práve preto je cena tejto služby v rozsahu 14,38 % z výšky úveru neprijateľná. Neprijateľná by bola v takejto sadzbe aj z výšky odložených splátok a nieto ešte ako 14,38 % z výšky úveru. Žalovaný ako spotrebiteľ ešte ani nevyužil takúto službu a už ju zaplatil. Poplatok je neprijateľný nielen z dôvodu neprimeranosti ceny tejto služby (14,38 % za odklad splátok) ale aj z dôvodu, že sa platí bez ohľadu na poskytnutie tejto vedľajšej služby (služba žiadna - poplatok 202,82 eur). Žalovaný získava prospech skôr ako spotrebiteľ a pritom službu ani neposkytol. Dohoda o poskytnutí služby uvedenej v bode 8.1 zmluvy ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to i napriek formulárovému prehláseniu obsiahnutému v bode 8.6 zmluvy, podľa ktorého žalovaný prehlásil, že jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia

zmluvy a vyhlásení žalobcu ako dlžníka, že túto dohodu uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojim podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami. Touto službou žalovaný nanútil žalobcovi možnosť požiadať o odklad maximálne troch splátok úveru. Žalovaný si odplatu vyúčtoval už v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu nato, či žalobca bude mať o takúto službu záujem alebo nie. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.1.2016, sp. zn. 5Co/252/2015 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 3.3.2015 sp. zn. 10C/123/2014-53, ktorým súd určil neprijateľnosť poplatku za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru a povinnosť žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie. Je daný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písm. i) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní: stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil, k žalobe uviedol, že námietky žalobcu, že rozhodcovská zmluva je neplatná, lebo nebola dojednaná individuálne a z dôvodu veľkej vzdialenosti rozhodcovského súdu a že žalobca bol nútený sa podrobiť rozhodcovskému súdu, odporujú právnej úprave platnej tak v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy (t.j. za účinnosti zákona č. 244/2002 Z.z.) ako aj právnej úprave platnej v súčasnosti. Individuálna alebo neindividuálna povaha rozhodcovskej zmluvy nemá v zmysle platnej právnej úpravy žiadnu spojitosť s tým, či rozhodcovská zmluva je alebo nie je platná. Podľa názoru prezentovaného v odbornej literatúre - Štandardné zmluvy sa pri výklade pojmu individuálnosť a jeho vzťahu k vzniku rozhodcovskej zmluvy uvádza: Ustanovenie § 93b citovaného zákona (zákon č. 483/2001 Z.z.) ukladá povinnosť navrhnúť spotrebiteľovi rozhodcovskú doložku určitého obsahu a garantuje mu právo s takouto doložkou nesúhlasiť. Implicitne sa pritom vychádza z toho, že spotrebiteľ má možnosť uzatvoriť s bankou zmluvu rovnakého obsahu aj bez uzatvorenia rozhodcovskej doložky. Ak a iba vtedy, ak takú možnosť spotrebiteľ skutočne má, tak bude dojednanie o rozhodcovskej doložke skutočne individuálne dojednané. Ak je ale odmietnutie rozhodcovskej doložky zo strany spotrebiteľa viazané na iné zmluvné podmienky v ostatných otázkach zmluvy, ktoré sú pre spotrebiteľa menej priaznivé, tak je spotrebiteľ nepriamo nútený rozhodcovskú doložku uzatvoriť. Ak by sa mal teda pojem individuálne dojednaný zovšeobecniť, tak je na mieste záver, že ide o každé také ustanovenie, ktoré nielen spotrebiteľ naformuloval, ale predovšetkým také ustanovenie, ktoré síce vopred pripravil dodávateľ, ale spotrebiteľ mal reálnu možnosť ho neprijať, odmietnuť či anulovať. V pomeroch tejto veci sú podstatné dve základné oprávnenia resp. možnosti žalobcu vo vzťahu k ovplyvneniu toho, či rozhodcovská zmluva vznikne, eventuálne či dôjde k jej zrušeniu. Jednak to je ustanovenie o tom, že rozhodcovská zmluva nie je podmienkou pre získanie úveru a teda že k jej uzavretiu vôbec nemusí dôjsť. Druhý je ustanovenie o možnosti jednostranného ukončenia rozhodcovskej zmluvy úkonom žalobcu - odstúpením aj bez uvedenia dôvodu. Práve možnosť dodatočného odstúpenia od rozhodcovskej zmluvy sa z pohľadu vyššie uvedeného definovania pojmu individuálny javí ako základný fakt, ktoré neguje tvrdenia žalobcu. Rozhodcovská zmluva totiž nevznikla za stavu, keby by spotrebiteľ nemal informáciu, že ju prijať nemusí. Táto informácia sa uvádzala hneď v popredí textu rozhodcovskej zmluvy, teda aj z hľadiska transparentnosti danej informácie nie je možné konštatovať deficit informovanosti na strane spotrebiteľa. Naviac, keď v danom čase bol informovaný o tom, čo uzavretie danej zmluvy má za následok. Pritom v spojení s informáciou pre rozhodovanie o prijatí rozhodcovskej zmluvy je podstatné prehlásenie veriteľa, že existencia rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou vzniku úverovej zmluvy a informovanie o tom, čo rozhodcovské konanie je. Zároveň existencia rozhodcovskej zmluvy neskončila ani následne, kedy si žalobca v lehote 14 dní mohol uzavretie rozhodcovskej zmluvy dodatočne prehodnotiť. Žalobca - spotrebiteľ ako osoba v primeranom rozsahu obozretná a rozhladená mal právo zrušiť rozhodcovskú zmluvu aj dodatočne. O tomto práve bol informovaný transparentným spôsobom, kedy priamo nad podpisovou doložkou sa v bode 7/ rozhodcovskej zmluvy nachádzalo ustanovenie o tomto oprávnení. V súvislosti s vyššie uvedeným žalovaný poukazuje na rozhodovaciu prax súdov vyššie stupňa, a to konkrétne na rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 13Co/111/2014 v spojení s opravným uznesením zo dňa 1.10.2015, ktorý posudzoval rozhodcovskú zmluvu totožného znenia ako je rozhodcovská zmluva v tejto veci. Krajský súd v Prešove dospel k záveru, že dlžník mal právo výberu a konštatoval, že tak ako súd prvého stupňa, aj odvolací súd zastáva názor, že účastníkmi zmluvy o revolvingovom úvere bola dňa 28.10.2011 uzatvorená individuálnym spôsobom osobitná rozhodcovská zmluva. Žalovaný poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/439/2015 zo dňa 28.7.2015, ktorý posudzoval rozhodcovskú zmluvu totožného znenia ako je rozhodcovská zmluva v tejto veci. Krajský súd dospel k záveru, že spotrebiteľ mal právo výberu a konštatoval, že na základe uvedeného má odvolací

súd za to, že pokiaľ bola navrhovateľke na podpis predložená rozhodcovská zmluva na samostatnom liste papiera, v rozsahu siedmich článkov obsahu, v jej rámci bolo navrhovateľke vysvetlené, čo znamená rozhodcovské konanie a aké sú jeho následky, pričom v jej obsahu bolo deklarované, že jej uzavretie nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, uvedenú skutočnosť potom vylučuje, aby rozhodcovská zmluva bola kvalifikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka. Žalobca ako dôvod neplatnosti rozhodcovskej zmluvy ďalej uvádza dôvod veľkej vzdialenosti. Na rozhodcovské konanie, v ktorom bol vydaný napádaný a žalovaný rozhodcovský rozsudok, prebiehalo za účinnosti zákona č. 335/2014 Z.z., v ktorom bol žalobca výslovne poučený spôsobom, ktorý uvedený zákon predpokladá v § 25 ods. 4. V tomto poučení, určenom svojim obsahom na ochranu spotrebiteľa, sa ohľadne formy rozhodcovského konania uvádza: Spotrebiteľské rozhodcovské konanie sa uskutočňuje v sídle stáleho rozhodcovského súdu a je spravidla písomné. Z uvedeného zákona ďalej vyplýva, že právna úprava predpokladá písomnú formu rozhodcovského konania ako určité pravidlo, z ktorého sú výnimky. V priebehu rozhodcovského konania, hoci právne zastúpený, žalovaný nežiadal o ústne prejednanie veci.

Žalobca ďalej tvrdí, že rozhodcovská zmluva má byť neplatná preto, že sa musel podrobiť rozhodcovskému konaniu, pretože ho začal žalovaný ako prvý. Táto argumentácia je nesprávna, čo vyplýva aj z toho, že žalobca neplatnosť rozhodcovskej zmluvy spája s momentom začatia rozhodcovského konania zo strany žalovaného. Ani pôvodný zákon o rozhodcovskom konaní (zákon č. 244/2002 Z.z.) a ani nový zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (zákon č. 335/2014 Z.z.) nezakazujú začatie rozhodcovského konania na základe žaloby dodávateľa. Podstatné ale je, že podľa žalobcu má neplatnosť právneho úkonu nastať až nejakým dodatočným okamihom - podaním žaloby zo strany dodávateľa. Ak je právny úkon neplatný, potom je podľa zákona i právnej praxe neplatný ab initio. Nemôže nastať absolútna neplatnosť dodatočne. Tým poukazujeme na to, že tvrdenie o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy spájajúce túto neplatnosť a začatie rozhodcovského konania dodávateľom je nesprávne. Žalobca tvrdí, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy musí byť výsledkom slobodnej vôle, pričom táto vyžaduje informácie o možnostiach a čo tá ktorá možnosť znamená. Z podanej žaloby nevyplýva žiadne zdôvodnenie, v zmysle ktorého by žalobca neuzatváral rozhodcovskú zmluvu slobodne, bez akejkoľvek formy nátlaku. Nie je dôvodné tiež jeho tvrdenie, že by pred uzavretím rozhodcovskej zmluvy nemal informáciu o tom, že znamená uzavretie rozhodcovskej zmluvy, že rozhodcovskú zmluvu nemusí uzavrieť a informáciu o jeho zmluvnom práve odstúpiť od uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Z podanej žaloby nie je zrejmé, v čom ide o nedostatočné informovanie žalobcu. Žiadny úkon pritom v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy takúto formu poučenia nepredpisoval. Tvrdíme, že obsah rozhodcovskej zmluvy v plnom rozsahu vyhovuje aj požiadavkám Najvyššieho súdu SR, ktoré formuloval vo svojom uznesení z 21.3.2013 sp.zn. 6Cdo 217/2012. Žalobca svoje námietky o slobodnej vôli a jej nedostatku nekonkretizuje, uvádza len všeobecné tvrdenia a obsah rozhodcovskej zmluvy v podanej žalobe vôbec nezohľadňuje. Nie je teda z podanej žaloby zrejmé ani to, ako jeho tvrdenie o slobodnej vôli má spojiť a súvisí s ním uzatvorenou rozhodcovskou zmluvou. To, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy ani nebolo podmienkou na získanie peňažných prostriedkov, vyplýva z týchto dvoch dôvodov: z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy, z právnych dôsledkov bodu 7 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Uplatnením tohto práva môže dlžník bez ohľadu na postoj veriteľa dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy. Bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere s rovnakým číslom. Pri odstúpení od rozhodcovskej zmluvy by bez ohľadu na súhlas veriteľa dôjde k jej zániku a to bez vplyvu na ďalšie trvanie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca teda mohol nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik tejto dohody, a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu zmluvy o revolvingovom úvere. Z uvedeného je jednoznačne preukázané, že žalobca mal možnosť neuzatvoriť rozhodcovskú zmluvu bez následkov na poskytnutie peňažných prostriedkov. Z podanej žaloby pritom vyplýva, že pri rozbere obsahu rozhodcovskej zmluvy žalobca sa vyhýba práve ustanoveniam, ktoré jeho tvrdenia popierajú. Žalobca ako ďalšiu námietku uvádza, že rozhodcovský súd nepredložil žiadny dôkaz o tom, že je nástupníckym súdom niektorého zo stálych rozhodcovských súdov uvedených v rozhodcovskej zmluve. Samotný rozhodcovský rozsudok obsahuje odôvodnenie právneho nástupníctva Stále rozhodcovského súdu Victoria, rozhodcovský súd v Žiline a stáleho rozhodcovského súdu, ktorý vo veci rozhodoval. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým s nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa

rozhodovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s. r.o. alebo Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter, s. r. o. Z uvedeného je nesporné, že účastníci sa v súlade s ustanovením § 12 ods. 6 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení dohodli na možnosti predložiť spor vyplývajúci zo zmluvy stálemu rozhodcovskému súdu. Zo zákona o rozhodcovskom konaní vyplýva, že stály rozhodcovský súd je zriaďovaný právnickou osobou, ktorá ako jeho zriaďovateľ vydáva aj predpisy tohto súdu. Z právneho hľadiska je teda stály rozhodcovský súd súkromnoprávny orgán zriadený pre rozhodovanie sporov v rozhodcovskom konaní predkladaných mu na základe dohody strán. Zoznam stálych rozhodcovských súdov vedie Ministerstvo spravodlivosti SR na základe údajov uverejnených v Obchodnom vestníku. V tomto zozname sú uvedené aj označenia jednotlivých čísiel Obchodného vestníka, v ktorých sú zverejnené všetky údaje a dokumenty týkajúce sa toho ktorého rozhodcovského súdu. Zákon o rozhodcovskom konaní ďalej predpokladá, že základné dokumenty rozhodcovského súdu nie sú nemenné, a naopak môžu sa zmeniť. Dôsledky a účinky týchto zmien upravujú ust. § 12 ods. 3 písm. d), ods. 4 a ods. 5 Zákona o rozhodcovskom konaní, tak že ukladajú zriaďovateľovi nielen povinnosť ich zverejniť v Obchodnom vestníku, ale stanovujú aj právne dôsledky splnenia tejto povinnosti. Identifikácia stáleho rozhodcovského súdu je v zmysle uvedeného možná teda na základe zriaďovateľa rozhodcovského súdu a predpisov rozhodcovského súdu vydaných zriaďovateľom, na základe zápisu stáleho rozhodcovského súdu v zozname vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR a tiež podľa údajov zverejnených v Obchodnom vestníku. Len po posúdení týchto údajov je možné určiť v prípade odlišností medzi označením rozhodcovského súdu v rozhodcovskej zmluve a označením rozhodcovského súdu, ktorý vedie konkrétne rozhodcovské konanie a rozhodne - či ide o ten istý rozhodcovský súd t.j. či bola jeho právomoc založená stranami rozhodcovskej zmluvy alebo nie. Zriaďovateľom rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici je podľa údajov uvedených v rozhodcovskej zmluve Victoria legal arbiter, s. r. o. Zriaďovateľom rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline je podľa údajov v zozname stálych rozhodcovských súdov Victoria legal arbiter, s. r. o. Zo zápisu v zozname rozhodcovských súdov vyplýva, že rozhodcovskému súdu zriadenému zriaďovateľom Victoria legal arbiter, s. r. o. bolo pridelené číslo 64. Ďalej sa v zozname uvádza označenie zriaďovateľa a aj zoznam všetkých čísiel Obchodného vestníka, v ktorých boli v zmysle ustanovenia § 12 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní zverejnené predpisy tohto rozhodcovského súdu a ich zmeny. Už samotná identifikácia rozhodcovského súdu na základe údajov o zriaďovateľovi a o zápise v zozname stálych rozhodcovských súdov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR objektívne vedie k jednoznačnému a nespornému záveru, že stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline je totožný s rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici t.j. ide o jeden a ten istý stály rozhodcovský súd. Skutočnosť, že vo veci konal rozhodcovský súd určený stranami vyplýva aj z predpisov stáleho rozhodcovského súdu, ktoré vydal jeho zriaďovateľ a ktoré boli zverejnené v obchodnom vestníku. Akákoľvek zmena v štatúte rozhodcovského súdu musí byť nielen zverejnená, aby sa stala účinnou, ale súčasne v prípade nesplnenia tejto publikačnej povinnosti má za následok aj zastavenie vlastnej činnosti rozhodcovského súdu. Rokovací poriadok a štatút rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd, ako jeho základné predpisy, boli zverejnené v obchodnom vestníku dňa 25.6.2009, číslo OV 121A/2009 ako oznámenie číslo O000249. Z čiastky obchodného vestníka číslo 122C/2011 vydané dňa 24.6.2011, oznámenie číslo O000276 vyplýva oznámenie zmeny názvu rozhodcovského súdu z pôvodného Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici na Victoria rozhodcovský súd v Žiline a oznámenie o zmene sídla. Aj z uvedeného je zrejmé, že Victoria rozhodcovský súd v Žiline je totožný s rozhodcovským súdom, ktorý si zmluvné strany dojednali v rozhodcovskej zmluve. Zverejnením údajov v obchodnom vestníku platí, že sú sprístupnené aj tretím osobám. V rozhodcovskom rozsudku sú dostatočne podrobne a presne uvedené skutočnosti týkajúce sa nástupníckeho rozhodcovského súdu. Žalovaný napáda aj opodstatnenosť tvrdení žalobcu smerujúcich voči ním uzavretej zmluve o revolvingovom úvere. Pri posúdení tvrdení žalobcu uvádzaných v žalobe, teda ohľadne výšky úrokov, sú rozhodujúce tie ustanovenia, ktoré danú otázku výslovne upravujú. Toto aplikačné pravidlo vyplýva z jednej zo základných zásad vecnej pôsobnosti právnych noriem a ktorá je vyjadrená tak, že lex specialis derogat len generalis. Teda špeciálne ustanovenie neguje z aplikácie všeobecné ustanovenie. Uvedené súdna prax potvrdzuje opakovane. Podľa ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka platí, že dlžník je povinný platiť úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Uvedené ustanovenie je svojou povahou a obsahom lex specialis, keďže ustanovenia obchodného zákonníka sa použijú v rozsahu, v akom nejaká otázka nie je upravená osobitne v Občianskom zákonníku. Termínom zákon sa v danom ustanovení pritom nešpecifikuje konkrétny právny predpis, ale akýkoľvek právny predpis vyhlásený v štátom stanovenej forme ako zákon. Zákonom je potom možné rozumieť každé ustanovenie

právneho poriadku. Zákomom v prípade úpravy maximálnej výšky odplaty bolo v rozhodnom čase pritom ustanovenie, ktoré upravovalo maximálnu výšku odplaty. Ak by uvedená hodnota, určená na jeho základe, bola prekročená, potom by v zmysle označeného ustanovenia nešlo o neplatný právny úkon. Dlžník z takejto zmluvy by nebol povinný platiť len úrok v rozsahu prevyšujúcom najvyššiu prípustnú hodnotu. Z toho vyplýva, že návrh na určenie neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere odporuje zákonu a to konkrétne § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý určuje iný právny následok v prípade rozporu výšky úrokov so zákonom, než aký tvrdí žalobca. Výška odplaty za spotrebiteľské úvery a jej maximálna hranica bolo z vecnej pôsobnosti ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka vyňaté prijatím právnej úpravy o výslovnej regulácii odplaty a to od 1.7.2008. Po zrušení zákona č. 258/2001 Z.z. zákonodarca určil, že maximálna odplata bude stále regulovaná explicitne. Táto úprava bola zavedená do zákona č. 40/1964 Zb. Z toho je možné konštatovať, že otázka odplaty nemá byť posudzovaná podľa dobrých mravov, ale podľa osobitnej právnej úpravy. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola teda ku dňu 10.5.2012 upravená v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Finančným trhom sa rozumie sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektmi. Pri tom ide o nepriame sprostredkované financovanie, ktorého rizikom je návratnosť finančných prostriedkov. resp. je hmotne motivované, inštitucionálne organizované nakupovanie a predávanie peňazí. V zákone bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalobca toto vôbec nerešpektuje, rovnako ako fakt, kedy aplikáciu ním označeného ustanovenia vylučuje práve hore citované ustanovenia podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa. Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatou, vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu je práve hodnota priemernej odplaty 44,86%. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala. Oba údaje boli stanovené ako údaje platné v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Údaj o priemernej výške RPMN je zverejňovaný Ministerstvom financií SR štvrťročne, je verejne prístupný a rovnako je uvedený v zmluvách pod názvom priemerná RPMN. Platný sa tento údaj stáva od 16. dňa po jeho zverejnení. Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou a na jej uzavretie je potrebná dohoda o podstatných náležitostiach, ktorými je dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, stanovenie sumy týchto peňažných prostriedkov a záväzok dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Samotné dojednanie o výške úrokov nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere. Ak by konajúci súd dospel na základe zákonného postupu k správneému záveru o rozpore výšky úrokovej sadzby, potom by mal určiť aká časť je v súlade a aká v rozpore. Ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka výslovne uvádza, že dlžník je povinný platiť úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Z uvedeného ustanovenia teda plynie nielen to, že úverová zmluva z dôvodu výšky úrokovej sadzby nie je neplatnou. V zmysle relevantných právnych noriem ide o platný právny úkon. Žalobca ako ďalší dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku poukazuje na skutočnosti, podľa ktorých by úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXX mal byť bezúročný. Ako dôvod bez úročnosti uvádza neuvedenie konečného termínu splatnosti a neuvedenie údaju o výške, počte a termínoch splatnosti splátok. Zmluva o revolvingovom úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa na jej lícnej strane listiny, a tiež zmluvnými dojednaniami nachádzajúcimi sa na rubovej strane tej istej listiny. Zároveň obsah zmluvy tvoria aj prílohy, ktoré v zmysle článku 7 ods. 7.1 zmluvných dojednaní sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmluvy majú v zásade dispozitívnu povahu, čo vyplýva zo základnej zásady civilného práva - zmluvnej slobody. Tento princíp okrem iného znamená aj to, že zmluvné strany vzájomným prejavom vôle môžu určiť, čo obsah zmluvného vzťahu má a nemá tvoriť, ako má byť vyjadrený atď. Aj podľa právnej praxe Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu jednotnej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom. V zmysle uvedeného teda

oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy ale je súčasťou zmluvy ako takej. V zmysle ustanovenia článku 7 ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda dané oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Z ustanovenia čl. 4 ods. 4.6 zmluvných dojednaní vyplýva, že úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom nielen zo spomenutého kalendára, ale aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Zmluva teda údaj o termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje. Ako druhý dôvod pre svoje konštatovanie o bezúročnom charaktere úveru poskytnutého na základe zmluvy žalobca tvrdí, že zmluva neobsahuje uvedenie počtu, výšky a termínov splatnosti splátok. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To však nie je prípad zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Význam osobitného rozpisovania jednotlivých položiek spočíva resp. súvisí s otázkou plnenia záväzku. Ak sa jednou splátkou uhrádza aj istina a úrok, potom záväzok je splnený pripísaním sumy úhrady na účet veriteľa. Ak by uskutočnená úhrada nepostačovala na ich úplné splatenie, potom v zmysle zákonného pravidla sa platba použije najskôr na úhradu istiny a následne na úrok. To znamená, že v prípade ak splátkou uhrádza aj istina a úrok nemá rozlišovanie danej splátky na časť istina a časť úrok žiadny reálny a praktický význam. V prípadoch, kedy sa istina a úroky uhrádzajú samostatne ale by také rozlišovanie význam malo, z hľadiska spomenutej informovanosti spotrebiteľa a to práve s ohľadom na okamih splnenia záväzkov. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok. Zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky, termín splatnosti splátky a počet splátok. Nad rámec toho obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky. Na podporu uvádzaného poukazujeme na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/111/2014 - 166, ktorý sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., o náležitostiach zmluvy o revolvingovom úvere a o výklade príslušných zákonných ustanovení, ktoré ich upravujú. Ohľadne údaju o konečnej splatnosti úveru uviedol: V zmysle č. 7 zmluvných dojednaní predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Ohľadne rozpisovania splátky uviedol obdobne ako už žalovaný argumentoval. Predmetná zmluva obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok. Žalobca napáda rozhodcovský rozsudok ďalej z dôvodu, že nebola zmluvná pokuta platne dojednaná, lebo zmluvné dojednania nie sú podpísané. Zmluvné dojednania a samotná zmluva sú na tej istej listine. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, aby každá strana listiny bola osobitne podpisovaná. Postačuje, ak je listina podpísaná raz a z listiny vyplýva, že sa podpis vzťahuje na všetky strany. To v tomto prípade splnené bolo, keďže v článku 13 umiestneného nad podpisovou doložkou je táto skutočnosť výslovne uvedená. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov právneho zastúpenia.

Žalovaný v konaní ďalej uviedol, že je nepravdepodobné, aby žalobca neuzavrel zmluvu o revolvingovom úvere. Javí sa potom nevierohodné, na základe čoho by mu (podľa jeho mienky) mali byť poskytnuté peňažné prostriedky. Napokon, sám uvádza sumu, ktorú mal dostať, že si doma pozrel v listinách základné údaje atď. Žalobca podpisoval zmluvu o revolvingovom úvere v prítomnosti viazaného finančného agenta W. P.. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere vzniká dlžníkovi právo na čerpanie úveru. V prípade, ak splatí dohodnutý počet splátok, potom je mu poskytnuté ďalšie čerpanie. Nie je zrejmé, na základe čoho žalobca resp. jeho zástupca tvrdí skutočnosti odporujúce zmluve. Žiadny zákon, rozhodnutie a ani obchodná prax neurčujú čo je revolvingový úver v podobe záväznej a platnej definície. Na základe toho je na zmluvných stranách, aby si dohodli aj túto otázku. Uzavretá zmluva o revolvingovom úvere obsahuje všetky náležitosti, ktoré predpisoval zákon platný a účinný v čase jej uzavretia. Žalobca svoje tvrdenia nijakým spôsobom nekonkretizuje. Pokiaľ ide o tvrdenie o rozlíšení splátok, nie je zrejmé čo sa ním zo strany žalobcu rozumie. Ak by malo ísť o náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. potom uvádzame, že uzavretá zmluva uvedenú náležitosť obsahuje. Uvádza sa v nej, že počet splátok je 42, výška splátky 75,55 eur a splatnosť splátky je 15. deň v mesiaci. Pre výklad označeného zákonného ustanovenia je potrebné zohľadniť to, že uvedené zákonné ustanovenie predstavuje implementáciu ustanovení smernice Európskej parlamentu a Rady 2008/48/

ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. Povinnosť prihlíadať na nepriamy účinok uvedenej smernice je výslovne formulovaná v jej článku 22 odstavce 1, podľa ktorého keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Predmetná smernica má v rámci úniijného práva povahu plnej harmonizácie. Členské štáty preto nie sú oprávnené či už legislatívne prijímať odchylné ustanovenia. Keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Článok 22 predstavuje obmedzenie nielen pre štát ako tvorca právnej úpravy ale aj z hľadiska výkladu a aplikácie právnej normy. Podľa článku 10 ods. 1 písm. h) spomenutej smernice má zmluva obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Zo všetkých jazykových verzií smernice (žalovaný uvádzal nemeckú, anglickú a českú citáciu) vyplýva požiadavka na uvádzanie počtu platieb, nie ich rozpisovanie. Pri výklade § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. je nutné vychádzať zo znenia smernice, ktoré závery súdu o rozpisovaní splátky popiera. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval rozlíšenie splátok univerzálne. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To však nie je prípad zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov a výsluchom žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zo spisu rozhodcovského súdu súd zistil, že rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline sp.zn. RK-PC-866/13-LP zo 17.4.2013 bol žalovaný D. P. zaviazaný zaplatiť žalobcovi PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. 2.036,41 eur so zmluvnou pokutou percentuálne vyčíslenou z jednotlivých súm za jednotlivé obdobia a úrokmi z omeškania a poplatkom za rozhodcovské konanie a k náhrade trov konania. Rozsudok bol D. P. spolu s výzvou na doručenie žalobnej odpovede doručený 14.11.2013. Vo výzve bol poučený, že v prípade podania žalobnej odpovede v lehote 10 dní od doručenia výzvy, súd rozhodcovský rozsudok zruší a vykoná rozhodcovské konanie. D. P. napísal žalobnú odpoveď dňa 20.11.2013, v ktorej namietal podpis na uvedenej zmluve a zároveň uvádzal, že mu boli vykonávané pravidelné zážky zo mzdy.

Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter písomne dňa 29.10.2015 D. P. oznámil pokračovanie v rozhodcovskom konaní na nástupníckom rozhodcovskom súde pred rozhodcom T. L. B. a vyzval ho na podanie žalobnej odpovede. Ten prostredníctvom právnej zástupkyne podal žalobnú odpoveď dňa 3.12.2015. Rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter zriadeného záujmovým združením právnických osôb Združenie zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, záujmové združenie právnických osôb, sp.zn. D.-U.-XXX/XX-C. S. R. XX.XX.XXXX, bol žalovaný D. P. zaviazaný zaplatiť žalobcovi žalobcovi PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. zmluvnú pokutu percentuálne vyčíslenú z jednotlivých súm za jednotlivé obdobia a úroky z omeškania i poplatok za rozhodcovské konanie a nahradiť trovy konania. V zostávajúcej časti bola žaloba zamietnutá. Právnej zástupkyňi D. P. bol rozsudok doručený 4.1.2016.

Rozhodcovský súd vychádzal z rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX z 31.3.2011, v ktorej veriteľ vyhlásil v bode 2, že jej uzatvorenie nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere, v bode 3 a 5 že jej dôsledkom je možnosť riešenia sporov súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere a to buď pred slovenským arbitrážnym súdom zriadenom Slovak arbitration court, s.r.o. alebo Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria legal arbiter, s. r. o. s tým, že - podľa bodu 6 - každý účastník má právo v lehote určenej stálym rozhodcovským súdom navrhnúť za rozhodcu ktorúkoľvek z osôb zapísaných v zozname rozhodcov stáleho rozhodcovského súdu podľa svojho vlastného uváženia. Taktiež tam bola v bode 7 (poslednom) dohodnutá možnosť odstúpiť od tejto rozhodcovskej zmluvy do 14 dní kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy,

Taktiež rozhodcovský súd vychádzal zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru z 11.3.2011/zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 31.3.2011, na základe ktorej mal byť spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. poskytnutý úverový limit D. P. vo výške 1.410 eur, ktorý mal byť uhradený v 42

splátkach splatných k 15. dňu v mesiaci vrátane úrokov vo výške 75,55 eur, celková čiastka mala byť uhradená vo výške 3.083,10 eur, RPMN 67,08 % a ročná úroková sadzba úveru 70,02% priemerná RPMN 44,86 %, poskytnutá čiastka revolvingu 743,41 eur, celková čiastka, ktorá mala byť uhradená 1.813,20 eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí úveru 60,50 % a ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 97 %. Podľa tejto zmluvy mal byť tiež uhradený poplatok za službu spočívajúci v možnosti odkladu 3 splátok úveru vo výške 202,82 eur a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 105,36 eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. V zmluve bol odkaz na zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto zmluvy), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy s tým, že zmluvné strany sa s nimi oboznámil a zaväzujú sa ich dodržiavať. Podľa zmluvných dojednaní v bode 17 je uvedené predčasné splatenie úveru, v bode 14 sú uvedené sankcie, zmluvná pokuta vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania.

V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.3.2011 sú opäť uvedené údaje - schválená výška úveru, splatnosť úveru, výška mesačnej splátky úveru, dátum splatnosti prvej splátky a poslednej splátky úveru, celková výška úveru, RPMN úveru, priemerná hodnota RPMN, schválená výška revolvingu, RPMN po vykonaní revolvingu, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, odplata za poskytnutie služby, ročná úroková sadzba úveru aj revolvingu.

V rozhodcovskom spise sa taktiež nachádza karta klienta s rozpísaním predpísaných splátok a úhrad zo strany žalobcu, ktorá bola naposledy vykonaná 12.3.2013 ako aj nová karta klienta z 30.12.2015 aj s pozvánkami, ako bol kontaktovaný dlžník.

Podľa súhrnnej informácii o údajoch o novoposkytnutých úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2010 stav k 31.12.2010 bola priemerná hodnota RPMN pri ostatných spotrebiteľských úveroch vo výške do 1.500 eur so splatnosťou od 1 do 5 rokov bez zabezpečenia 44,86 %.

Podľa výpisu z registra záujmových združení právnických osôb, jedným z troch zakladateľov Združenia zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, záujmové združenie právnických osôb, je Victoria legal arbiter, s. r. o.

Žalobca v konaní vypovedal, že z letáku si prečítal informácie o Profi Credit, že poskytujú úvery, išiel som na Krivú v Košiciach, kde ho odporučili na obchodnú zástupkyňu pani P. Tá mu predložila papiere - viacero na sebe, že tie treba podpísať, keď chce úver, tak podpísal čo bolo treba. Mal dostať 1.400 eur, dostal 1.200 eur, lebo sa tam uhrádzal nejaký poplatok, odmena. Čítať vie, nik mu nebránil si prečítať, čo mu bolo predložené, ale nevenoval tomu pozornosť, bolo to tak na rýchlo. Doma si v nich pozrel len základné údaje. Na zmluve určite nie je jeho podpis, nevie, ako sa to stalo, možno nejakým nedopatrením. Podpísal tú rozhodcovskú zmluvu. Úver čerpal, zrážky zo mzdy mu išli, nenamietal ich. Údaje v zmluve a poplatok za službu možnosti odkladu splátok vyplňala pani P. Nepamätá si, či sa ho pýtala na to, či chce žalobca túto službu, k tomu žalobca uvádza, že už si nepamätá. Žalobca taktiež súdu ukázal, ako sa zvykne podpisovať. Uvedený doklad bude tvoriť prílohu zápisnice z dnešného pojednávania.

Stály Rozhodcovský súd Victoria Arbiter vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 9.5.2016 adresovanom súdu uviedol, že v zmysle čl. 10 Rokovacieho poriadku SRS je upravené, že podrobnosti o určenie rozhodcu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní upravuje štatút tak, aby bola vylúčená možnosť účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania ovplyvňovať pridelenie veci a aby sa zabezpečilo rozhodovanie spotrebiteľského sporu bez zbytočných prietahov. Osoba ustanovená na rozhodcu je povinná bez zbytočného odkladu informovať účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania a rozhodcovský súd o všetkých skutočnostiach, pre ktoré by mohla byť z prejednávania a rozhodovania spotrebiteľskej veci vylúčená a so zreteľom na jej pomer k veci účastníkom spotrebiteľského rozhodcovského konania alebo ich zástupcom možno mať pochybnosť o nepredpojatosti. Rozhodca bez zbytočného odkladu je povinný informovať účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania o akýchkoľvek okolnostiach, ktoré by mohli mať vplyv na jeho nezávislosť a nestrannosť, ktoré by mohli vyvolať zdanie tohto vplyvu alebo ktoré by mohli spôsobiť konflikt záujmov vo vzťahu ku ktorémukoľvek účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania, v ktorom má rozhodnúť. Účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania, ktorý chce podať námietku voči rozhodcovi zašle do 15 dní odo dňa keď sa dozvedel o okolnostiach podľa ods. 2 alebo o nesplnení podmienok podľa § 8

ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní písomné oznámenie dôvodov a námietky rozhodcovskému súdu. Súhlas s námietkou druhého účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania sa považuje za dohodu o odvolaní rozhodcu z funkcie. Ak sa rozhodca, voči ktorému bola námietka vznesená, funkcie nevzdal alebo druhý účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebude s námietkou súhlasiť, o námietke rozhodne na žiadosť účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania predsedníctvo rozhodcovského súdu do 30 dní od jej doručenia. O tom, či je vylúčený zapisovateľ alebo iný zamestnanec rozhodcovského súdu, ako aj znalec alebo tlmočník, platia vyššie uvedené ustanovenia primerane, rozhoduje o tom ustanovený rozhodca alebo senát. Štatút v článku VII. upravuje, že v rozhodcovských konaniach rozhodujú spory nezávislí rozhodcovia pôsobiaci na Rozhodcovskom súde, ktorí boli ustanovení spôsobom určeným v tomto štatúte a sú zapísaní v zozname rozhodcov rozhodcovského súdu. Práva a povinnosti rozhodcov sú upravené ZoSRK, týmto štatútom, rokovacím poriadkom a disciplinárnym poriadkom. Pri výkone funkcie sú rozhodcovia nezávislí a nemajú povahu zástupcu ktorejkoľvek strany. Rozhodcovský súd vedie a zverejňuje zoznam rozhodcov pre spotrebiteľské spory spôsobom vyplývajúcim a upraveným ZoSRK. Všetci rozhodcovia zapísaní v zozname rozhodcov tvoria plénum rozhodcov rozhodcovského súdu. Plénum rozhodcov sa schádza podľa potreby, najmenej raz štvrťročne a zvoláva a vedie ho predseda súdu. Predmetom zasadnutia pléna rozhodcov je odborná diskusia na tému rozhodcovskej praxe a z nej vyplývajúcich postrehov a poznatkov a aktuálneho vývoja právnej úpravy a judikatúry v kontexte ochrany spotrebiteľa. Rozhodcov ustanovuje náhodným výberom zo zoznamu rozhodcov pre spotrebiteľské spory predsedníctvo s prihliadnutím na primeranú vyťaženosť rozhodcov tak, aby sa zabezpečilo rozhodovanie vecí bez prietáhov. Zákon č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní ustanovuje v § 3 ods. 4, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nesmie obsahovať dohodu o osobe konkrétneho rozhodcu. Preto vzhľadom na vyššie uvedené nebol dôvod, aby výzvu na určenie osoby rozhodcu žalovanému zasielali. Ohľadom preukázania, že Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici je totožný so Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline priložil výpis z obchodného registra spoločnosti Victoria legal arbiter, s. r. o. pri ktorej predmetný rozhodcovský súd bol zriadený, zmenil len svoje sídlo a to tak zriaďovateľ ako aj súd. Priložil aj štatút Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovského súdu v Žiline, platného v čase, keď tento súd v predmetnom rozhodcovskom konaní konal. Rokovací poriadok a ostatné relevantné dokumenty tohto subjektu sú k dispozícii na stránke www.rozhodcovskysud.org <<http://www.rozhodcovskysud.org>> Štatút, rokovací poriadok a ostatné dokumenty nástupníckeho subjektu, teda Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, ktorý vo veci pokračuje od r. 2015, je k dispozícii na stránke www.victoria-arbiter.sk <<http://www.victoria-arbiter.sk>>.

Podľa výťažku z webovej stránky Obchodného registra ohľadne Victoria Legal Arbiter, s. r. o., bolo menené jeho sídlo zo Zvolenskej cesty 37, Banská Bystrica na Vojtecha Tvrdeho 21, Žilina.

Podľa čl. 5 štatútu Stále rozhodcovského súdu Victoria Rozhodcovský súd v Žiline z 5.11.2012 - úplné znenie - rozhodcom je osoba, ktorá je zapísaná v zozname rozhodcov, zapisuje ho predseda po prerokovaní s predsedníctvom. Podľa článku 6 zoznam rozhodcov vedie tajomník Rozhodcovského súdu.

Podľa čl. 9 ods. 4 výťažku rokovacieho poriadku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovského súdu v Žiline z webovej stránky www.rozhodcovskysud.org <<http://www.rozhodcovskysud.org>>, žalobca v žalobe označí meno a priezvisko rozhodcu, resp. členov senátu, na ktorý sa zmluvné strany rozhodcovskej zmluvy dohodli v rozhodcovskej zmluve alebo v neskoršej dohode zmluvných strán rozhodcovskej zmluvy uzavretej do času doručenia žaloby rozhodcovskému súdu. Podľa ods. 5, pokiaľ z rozhodcovskej zmluvy nevyplýva osoba rozhodcu, resp. členov senátu alebo spôsob ich ustanovenia a zmluvné strany sa o týchto skutočnostiach nedohodli ani dodatočne do času začatia rozhodcovského konania Dohodou o určení rozhodcu, žalobca túto skutočnosť uvedie v žalobe. V takýchto prípadoch bude rozhodca určený podľa čl. 10 ods. 6 Rokovacieho poriadku. Podľa čl. 10 ods. 6, ak nebude rozhodca alebo senát určený účastníkmi, bude rozhodca alebo senát určený rozhodcovským súdom nasledovne: písm. a) určenie jedného rozhodcu - každý z účastníkov rozhodcovského konania má právo v lehote určenej rozhodcovským súdom navrhnúť za rozhodcu jednu osobu zapísanú v zozname rozhodcov. V prípade, že účastníci navrhnú v stanovenej lehote za rozhodcu rovnakú osobu, vec prejedná a rozhodne táto osoba. V prípade, že sporové strany v uvedenej lehote nenavrhnú za rozhodcu žiadnu osobu, ako aj v prípade, ak vzniknú odôvodnené pochybnosti o tom, ktorú osobu sporové strany určili ako rozhodcu, ustanoví rozhodcu predseda rozhodcovského súdu.

Podľa § 73 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

Podľa § 73 ods. 3 cit. zákona rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

Podľa § 73 ods. 4 cit. zákona na základe rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015 môže spor spĺňajúci podmienky podľa tohto zákona po 1. januári 2015 rozhodovať len rozhodca v konaní pred stálym rozhodcovským súdom, ktorí spĺňajú podmienky podľa tohto zákona.

Podľa § 73 ods. 5 cit. zákona rozhodcovská zmluva medzi spotrebiteľom a dodávateľom uzavretá pred 1. januárom 2015 odkazujúca na rozhodovanie pred stálym rozhodcovským súdom podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 zakladá právomoc stáleho rozhodcovského súdu zriadeného podľa tohto zákona, ak bol zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 v čase podávania žiadosti členom zriaďovateľa stáleho rozhodcovského súdu podľa tohto zákona (ďalej len "nástupnícky stály rozhodcovský súd"). Členmi zriaďovateľa nástupníckeho stáleho rozhodcovského súdu musia byť v čase podávania žiadosti aspoň traja zriaďovatelia stálych rozhodcovských súdov, ktorí vykonávali činnosť aspoň 24 mesiacov pred účinnosťou tohto zákona, ak nejde o zriaďovateľa, ktorý má podľa osobitného predpisu povinnosť zriadiť a na vlastné náklady udržiavať stály rozhodcovský súd.

Podľa § 73 ods. 6 cit. zákona rozhodcovské konanie, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa tohto zákona a ktoré neskončilo pred 1. januárom 2015, sa týmto dňom prerušuje. V rozhodcovskom konaní môže pokračovať len rozhodca v konaní pred stálym rozhodcovským súdom, ktorí spĺňajú podmienky podľa tohto zákona. Ak sa zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 stal podľa odseku 5 členom zriaďovateľa nástupníckeho stáleho rozhodcovského súdu, pokračuje sa v konaní pred nástupníckym stálym rozhodcovským súdom. Ak nástupnícky stály rozhodcovský súd nezíska povolenie do 15. júna 2015, v nasledujúci deň sa rozhodcovské konania zastavujú a postupuje sa podľa § 28 ods. 11. Ak konal rozhodca, ktorý nezískal povolenie alebo ktorý nie je zapísaný v zozname rozhodcov nástupníckeho stáleho rozhodcovského súdu, ktorý získal povolenie, postupuje sa podľa § 24 ods. 2. Účinky úkonov v rozhodcovskom konaní doteraz vykonaných zostávajú zachované.

Podľa 45 ods. 1 cit. zákona účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonaval navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa 45 ods. 1 cit. zákona súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

Podľa 47 ods. 1 cit. zákona ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa 47 ods. 2 cit. zákona ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti a vo veci rozhodne opätovne stály rozhodcovský súd. Rozhodca, ktorý vydal zrušený rozhodcovský rozsudok, je z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčený a vo veci sa ustanoví nový rozhodca.

Podľa 47 ods. 3 cit. zákona ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z toho dôvodu, že stály rozhodcovský súd rozhodol na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, a ak konanie pokračuje pred stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 2, je stály rozhodcovský súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo o inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1; b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter zriadeného záujmovým združením právnických osôb Združenie zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, záujmové združenie právnických osôb, sp.zn. D.-U.-XXX/XX-C. S. R. XX.XX.XXXX, bol žalovaný D. P. zaviazaný zaplatiť žalobcovi žalobcovi PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. zmluvnú pokutu percentuálne vyčíslenú z jednotlivých súm za jednotlivé obdobia a úroky z omeškania i poplatkov za rozhodcovské konanie a nahradiť trovy konania. V zostávajúcej časti bola žaloba zamietnutá. Právnej zástupkyňi D. P. bol rozsudok doručený 4.1.2016 a dňa 11.1.2016 bola súdu doručená žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, teda v prekluzívnej 3

- mesačnej zákonnej lehote (§ 46 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z.). Žalobca v konaní namietal právomoc uvedeného rozhodcovského súdu a platnosť rozhodcovskej zmluvy.

Súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva účastníkov konania č. XXXXXXXXXXX z 31.3.2011 je platná, bola individuálne dojednaná a má všetky nevyhnutné náležitosti. Veriteľ v nej výslovne vyhlásil, že jej uzatvorenie nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere, upozornil na jej dôsledky a navyše v nej bola dohodnutá možnosť odstúpiť od tejto rozhodcovskej zmluvy do 14 dní kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. V konaní nebolo preukázané, že by žalobca túto rozhodcovskú zmluvu nebol uzatvoril slobodne.

V zmluve bolo dojednané riešenie sporov súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere a to buď pred slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Slovak arbitration court, s.r.o. alebo pred Victoria rozhodcovským súdom v Banskej Bystrici zriadeným pri Victoria legal arbiter, s. r. o. s tým, že každý účastník má právo v lehote určenej stálym rozhodcovským súdom navrhnúť za rozhodcu ktorúkoľvek z osôb zapísaných v zozname rozhodcov stálego rozhodcovského súdu podľa svojho vlastného uváženia. Súd mal za preukázané, že Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria legal arbiter, s. r. o. neskôr v súvislosti so zmenou sídla zriaďovateľa (zo Zvolenskej cesty 37, Banská Bystrica na Vojtecha Tvrdeho 21, Žilina) zmenil názov a sídlo na Victoria rozhodcovský súd v Žiline, Banskej Bystrici, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok dňa 17.4.2013, ktorý bol včasným a riadnym podaním žalobnej odpovede zo strany D.Q. P. zrušený. Následne vo veci konal Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter ako nástupnícky rozhodcovský súd v zmysle § 73 ods. 5 zák. č. 335/2014 Z.z. Podľa výpisu z registra záujmových združení právnických osôb, jedným z 3 zakladateľov Združenia zriaďovateľov Stálego rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, záujmové združenie právnických osôb, je Victoria legal arbiter, s. r. o. - zriaďovateľ pôvodne dojednaného rozhodcovského súdu, tým je splnená zákonná podmienka ustanovená v § 335 zák. č. 335/2014 Z.z.) a teda Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter, záujmové združenie právnických osôb, je oprávnený konať vo veci ako nástupnícky stály rozhodcovský súd. Pokiaľ ide o dojednanie v rozhodcovskej zmluve, že každý účastník má právo v lehote určenej stálym rozhodcovským súdom navrhnúť za rozhodcu ktorúkoľvek z osôb zapísaných v zozname rozhodcov stálego rozhodcovského súdu podľa svojho vlastného uváženia, toto je pre rozpor so zákonom - konkrétne s ust. § 3 ods. 4 zák. č. 335/2014 Z.z. (Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nesmie obsahovať dohodu o osobe konkrétneho rozhodcu) - neplatné (§ 39 OZ).

Súd v konaní ďalej skúmal, či sú dané dôvody uvádzané žalobcom a taktiež dôvody podľa § 45 ods. 1 písm. c), e) a i) až l) zák. č. 335/2014 Z.z. pre zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku.

V konaní bolo preukázané, že účastníci dňa 31.3.2011 uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mal byť spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. poskytnutý úverový limit D. P. vo výške 1.410 eur, ktorý mal byť uhradený v 42 splátkach splatných k 15. dňu v mesiaci vrátane úrokov vo výške 75,55 eur. Sporné medzi účastníkmi bolo, či bola zmluva riadne písomne uzavretá, keďže žalobca popieral pravosť svojho podpisu na zmluve. Nepopieral však, že bol pri vypisovaní žiadosti/zmluvy s uvedeným obsahom a že mu bol poskytnutý na jej základe úver, ktorý aj splácal. reálne však dostal len 1.200 eur.

V zmluve bola uvedená RPMN 67,08 % a ročná úroková sadzba úveru 70,02% priemerná RPMN 44,86 %, poskytnutá čiastka revolvingu 743,41 eur, celková čiastka, ktorá mala byť uhradená 1.813,20 eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí úveru 60,50 % a ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 97 %, poplatok za službu spočívajúci v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 202,82 eur a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splatnosti splátok revolvingu vo výške 105,36 eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý, pričom žiadne bližšie podmienky odkladu splatnosti splátok neboli uvedené a podľa karty klienta ani nebol žalobcovi povolený odklad žiadnej splátky, hoci platiť včas nevedel.

V zmluve bol i odkaz na zmluvné dojednania (ktoré mali byť na zadnej strane žiadosti/zmluvy) ako neoddeliteľná súčasť zmluvy, kde v bode 14 ZD - Sankcie je uvedená zmluvná pokuta vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania, ktorá je dojednaná len pre prípad porušenia povinnosti dlžníka. Súdna judikatúra dospela k záveru, že podmienky, na ktoré zmluva odkazuje alebo sú k nej pripojené či zmluvným stranám známe, nemusia byť samostatne podpisované účastníkmi zmluvného vzťahu. V pochybnostiach však musí ten, kto sa ich dovoľáva, preukázať, že boli k zmluve pripojené

alebo druhej strane známe. Samotný podpis pod tzv. včleňovaciu klauzulu pre ich uplatnenie sám o sebe nepostačuje, ale je potrebné, aby zároveň bol naplnený i druhý predpoklad, teda známosť týchto podmienok, či ich priloženie. Dôkazné bremeno preukázania naplnenia uvedených predpokladov pritom leží na osobe, ktorá sa ustanovenia týchto podmienok dovoľáva. Všeobecné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať ustanovenia technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nemajú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložite formulovanej a malým písmom napísanej forme skryl dodávateľ ustanovenia, ktorá sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosť spotrebiteľa najskôr uniknú (napríklad sankcie). Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takému jednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Navyše, podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne, nestačí odkaz na všeobecné podmienky. Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Nakoľko zmluvná pokuta bola uvedená len vlastne v tých dá sa povedať neprehľadných všeobecných podmienkach vopred naformulovaných, ktorých obsah žalobca ani nemal možnosť ovplyvniť, tak súd rozhodol o zrušení rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. j) zák. č. 335/2014 Z.z., nakoľko rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Navyše rozhodcovský súd v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa neprihliadol na tú skutočnosť, že dlžník už uhradil veriteľovi viac ako mal, keďže podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 4 písm. v) OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

V danom prípade žalovaný od sumy úveru 1.410 eur, ktorý mal žalobcovi poskytnúť, odpočítal sumu 202,82 eur ako odplatu za poskytnutie služby v zmysle bodu 8.1 písm. a) zmluvy - možnosť odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru. Uvedený poplatok je absolútne neprimeraný k uvedenej „službe“, ktorá navyše nie je žiadnym spôsobom bližšie zadefinovaná (či nastáva automaticky, či len na žiadosť dlžníka...) Odklad splátok neznamená ich odpustenie a preto musí dať súd zapravdu žalobcovi, že cena tejto služby v rozsahu 14,38 % z výšky celého úveru (nie odložených splátok) je neprijateľná. Navyše dlžník ako spotrebiteľ ešte ani nevyužil takúto službu a už ju zaplatil. Veriteľ tak získal prospech skôr ako spotrebiteľ a pritom službu doposiaľ (vychádzajúc z karty klienta) ani neposkytol. Z uvedeného možno vyvodiť, že ide o nekalú praktiku veriteľa, ktorou sa snaží zakryť skutočnú výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa (keď do sumy poskytnutého úveru zaráta aj uvedený poplatok), ktorá v danom prípade pri poskytnutí úveru vo výške 1.197,15 eur a jeho splatení do 42 mesiacov v celkovej výške 3.173.10 činí takmer 94,39 % namiesto žalobcom prezentovanej výšky RPMN 70,02 %. V tej súvislosti súd poukazuje aj na závery písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-372/14, kde v bode 5. sa uvádza, že Smernica Rady 87/102/EEC sa má vykladať v tom zmysle, že súčasťou celkových úverových nákladov pre spotrebiteľa na účely výpočtu RPMN je aj odmena za hotovostné preberanie splátok úveru a to bez ohľadu na výšku uvedeného poplatku ako aj na skutočnosť, či mal spotrebiteľ v tejto veci skutočnú slobodu voľby a v bode 2., že Smernica 2005/29/ES sa má vykladať v tom zmysle, že takéto konanie veriteľa, ak predkladá spotrebiteľovi zmluvné podmienky takým spôsobom, že poskytne údaj o RPMN, ktorej súčasťou nie sú náklady na doplnkovú službu ako je tá vo veci samej, treba kvalifikovať ako klamlivú obchodnú praktiku, pokiaľ zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Súd má vzhľadom na uvedené za to, že je daný i dôvod podľa § 45 ods. 1 písm. i) zák. č. 335/2014 Z.z. na

zrušenie napadnutého rozhodcovského rozsudku, pretože stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd rozhodol o náhrade trov konania v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že zaviazal neúspešného žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vyčíslených v súlade s vyhl. MS č. 655/2004 Z.z. za 4 úkony (prevzatie-príprava zastúpenia, žaloba, účasť na pojednávaníach 12.4.2016 a 26.5.2016) po 66 eur (§ 11 ods. 1 vyhl. a § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/ vyhl.) + režijný paušál 4 x 8,58 eur (§ 16 ods. 3 vyhl.), spolu 298,32 eur.

O povinnosti neúspešného žalovaného zaplatiť prisúdenú náhradu trov konania na účet právneho zástupcu žalobcu (P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) bolo rozhodnuté podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať na Okresný súd odvolanie na Okresný súd Košice I, do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 2, 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 O.s.p.)